

கீத்துங்குரு டி விருத்தியுடைய 8-மீண்டும்

—

சங்கரசெய்யுள்.

மதுரைத்தமிழ்சீரியர்மகன்றுர்

~~சுமார் பூதங்கிசூர்த்தனார் செய்த~~

இன்னத்துறப்புது

மூலமும்,

நான் வித்தான் க. இராமசாமி, நடவடிக்கை அவர்களால்
இயற்றப்பட்ட

விருத்தியுரையும்.

இவை

பெண்ணீன் கபேதார்-தஞ்சை. காப்பசீவும் பிள்ளை
அவர்கள் குமாரர்

தஞ்சை-எவ்ஸ. குமாரசுவாமிபிள்ளையால்

சேன்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் ஆச்சியந்திரசாலையில்
புகைப்பிக்கப்பட்டன.

—
1909.

கடவுள்துணை.

இல்லாற்பாது

மூலமும் உரையும்.

முக்கட்டப்பவனாடிதொழு தார்க்கின்ன
வொற்றன வூதியை யுள்ளா தொழுகின்ன
சுகரத் தானை மறபடின்ன தாங்கின்ன
சத்தியான் ரூடொழு தார்க்கு.

பாதவரை. முக்கண் - மூன்று கண்களையடைய, பகவன் - சிவப்ரானது, அடி - திருவடியை, தொழுதார்க்கு - வணங்காதவர்க்கு, இன்ன - துன்பமுண்டாம்; பொற்பு - அழகாகிய, அன்ன ஊர்தியை - அன்னவாகந்துகிய பிசமனை, உள்ளாது - நினையாமல், ஒழுது - ஒழுகுதல், இன்ன - துன்பந்தருவதாம்; சக்கரத்தானை - சக்கரப்பண்டைய யுடையவஞ்சிய திருமாலை, மறப்பு - மறத்தல், ஓள்ளு - துள்பந்தருவதாம்; ஆஸ்கு - அவ்வாறே, சத்தியான் - போய்சைஸ்ய யுடையவஞ்சிய முருகக் கடவுளின், தாள் - திருவடியை, தொழுதார்க்கு-வணங்காதவர்க்கு, இன்ன - துன்ப முண்டாகு என்றவாறு.

முருங்குறை. சிவபெருமான் முதலியவர்களுடைய திருவடிகளைத் தொழுதார்க்கு உண்டாவது துன்பமேயா மென்பதாம்.

விருத்தியிறை. சோமசூரியாக்ஞிகளை மூண்றுகண்களாக வடையவராதலால் சிலபெருமானை ‘முக்கட்பகவன்’ என்றார்; ‘இ)மையாத முக்கண் மூவரிற் பெற்றவன்’ என்றார் மணிவாசகரும். ஜஸ்வரியம், வீரியம், புதி, திரு, ஞானம், வைராக்ஞியம் என்னும் ஆறுகுணங்களுக்கும் பகம் என்று பெயர்; இந்த ஆறு குணங்களையு முடையவன் பகவன். அன்ன அன எனத் தொகுத்தலாயிற்று. ஒழுகு - முதனி லைத் தொழிற்பெயர். மறப்பு - தொழிற்பெயர். சத்தி - வேல். இன்னது - தீயது; இது இன்னு என எறு தொகுத்தல் பெற்றது. இச் செய்யுளில் முக்கட்பகவன் முதலிய மூவரையும் வழிபடலால் இது மூவரையும் அங்கமாகவடைய முதற்கடவுள் வணக்க மெனக்கொள்க.

(க)

பந்தமில் லாத மனையின் வனப்பின்னு
தந்தையில் லாத புதல்வ ணழிகின்னு
வந்தண ரில்லிருங் தூணின்னு தாங்கின்னு
மந்திரம் வாயா விடின்.

ப-ரை. பந்தம் இல்லாத - சுற்றமில்லாத, மனையின் - வீட்டின், வனப்பு - அழகானது, இன்னு - துண்பந்தருவதாம்; தந்தை இல்லாத குதகப்பனில்லாத, புதல்வன் - புத்திரனது, அழுகு - அழகானது, இன்னு - துண்பந்தருவதாம்; அந்தணர் இல் இருங்து - வேதியர் வீட்டிலிருங்து, ஊண் - (வேதியரல்லாதார்) உண் னுதல், இன்னு - துண்பந்தருவதாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, மந்திரம் - ஆலோசனை, வாயாவிடின் - வாய்க்காடுதொழியின், இன்னு - (அரசர்க்குத்) துண்பந்தருவதாம், எ-று.

க-ரை. சுற்றமில்லாத மனையினமுகும், தந்தையில்லாத புதல் வனமுகும், பார்ப்பார் வீட்டிற் பார்ப்பாரல்லாதா ரிருங்துண்ணு முனைவும், மந்திராலோசனையில்லாத காரியமுங் தீயவெண்பதாம்.

வி-ரை. பந்தம் - கட்டி; அது இங்கு உறவினர்க்காயிற்று. உறவினரில்லாத மனைவாழ்க்கை எவ்வளவு அழகாயிருப்பிலும் அது பயனற்றதென்பது தோன்றபந்த மில்லாத மனையின் வனப்பின்னே என்றார். புதல்வன் - புதல்போற் கிளைப்பவன் என்பது பொருள். அந்தணர் - அழகிய தட்பமுடையார்; வேதத்தி னந்தத்தே யணவு வோர் எனிலுமாம். மந்திரம்-சூழ்ச்சி (ஆலோசனை). ஊன் - முதனி திரிந்த தொழிற்பெயர். (2)

பார்ப்பாறிற் கோழியு நாயும் புகவின்னே
வார்த்த மனையிடங்காமை நன்கின்னே
பாத்தில் புடவை யுடையின்னே தாங்கின்னே
காப்பாற்று வேந்த னுலகு.

ப-ரை. பார்ப்பார் - வேதியரது, இல் - வீட்டில், கோழியும் நாயும் - கோழிகளும் நாய்களும், புகல் - நுழைதல், இன்னே - துன்பந்தருவதாம்; ஆர்த்த - (தாவி) கட்டின, மனைவி - மனையாள், அடங்காமை - (கணவனுக்கு) அடங்கா தொழுகுதல், நன்கு இன்னே - மிகவுச் துன்பந்தருவதாம்; பாத்து இல் - இணையில்லாத, புடவை - புடவையை, உடை-உடுத்தல், இன்னே - துன்பந்தருவதாம்; ஆங்கு-அவ்வாறே, காப்பாற்று - காக்கமாட்டாத, வேந்தன் - அரசனது, உலகு - ஊர்கள், இன்னே - துன்பமுடையனவாம், ஏ-று.

க-ரை. பார்ப்பார் வீட்டிற் கோழியும் நாயும் புகுதலும், அடங்காத மனைவியையொருவ னுடைத்தாயிருத்தலும், தனிப்புடவை யுடுத்தலும், காப்பாற்றுத அரசனுளி விருத்தலும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. ஆர்த்தல் - கட்டுதல். மனைவியை மேல் வருதலால் ஆர்த்தல் என்பதற்குத் தாவிகட்டின எனப் பொருளுரைக்க லாயிற்று. அடங்காமை-எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். ஒற்றைப்புடவை

யிடிக்கலாகா தென்பதுதோன்ற, 'பாத்தில் புடவை யுடையின்னு' என்றார். உடை - தொழிற்பெயர். (ங)

கொடுங்கோண் மறமன்னர் கீழ்வாழ்த வின்னு
நெடுநீர் புணையின்றி நீந்துத வின்னு
கடுமொழியாளர் தொடர்பின்னு வின்னு
துமொறி வாழ்த ஹயிர்க்கு.

பரை. கொடுங்கோல் - கொடுங்கோல் செலுத்துகிற, மறம் : கொலைத் தொழிலையுடைய, மன்னர்கீழ் - அரசாது குடையின்கீழ், வால் - தழுவாழ்தலானது, இன்னு - துன்பமாம்; புணை இன்றி - தெப்பமில்லாமல், நெடு நீர் - பெருநீரை, நீந்துதல் - நீந்துக் கடத் தல், இன்னு - துன்பங் தருவதாம்; கடுமொழி ஆளர் - வன்சொல் வழங்குவோருடைய, தொடர்பு - நட்பு, இன்னு-துன்பங் தருவதாம்; உயிர்க்கு - உயிர்களுக்கு, துமொறிவாழ்தல் - துமொற்றமடைந்து வாழ்தலானது, இன்னு - துன்பங்தருவதாம், எ-று.

கு-கரை. கொடுங்கோ லரசர்கீழ் வாழ்தலும், பெருவெள்ளத்தில் தெப்பமில்லாமல் நீந்துதலும், வன்சொல்லுடையாரது நட்பும், துமொறி வாழ்தலும் தீங்கென்பதாம்.

வி-கரை. கோடுங்கோல் கொடுங்கோல் எனக் குறுகிற்று. கொடுங்கோல் என்பதற்கு நீதிநெறி தவறின அரசாட்சி யென்பது பொருள். தொடர்பு - சம்பந்தம் எனினுமாம். துமொறுதல் - மனவு கலங்குதல். எக்காலத்துங் துன்பமே தருதலால் 'கொடுங்கோல் மறமன்னர் கீழ்வாழ்தவின்னு' என்றும், கைநீத்தினால் அபாயம் கேள்வாதலால், 'நெடுநீர் புணையின்றி நீந்துத வின்னு'என்றும், அவுமானத்துக் கேதுவாதலால், 'கடுமொழி யாளர் தொடர்பின்னு' என்றும், மனக்கலக்கத்தே வாழ்தல் உயிர்க்கிண்பக்தராதலால் 'துமொறி வாழ்த ஹயிர்க்கிண்னு' என்றும் கூறினார். கடுமொழி-துன்பப்பயன் தரும்கொல்.

எருதி உழவர்க்குப் போகீர மின்னே
கருவிகண் மாறிப் புறங்கொடுத்த வின்னே
திருவுடை யாரைச் செறலின்னே வின்னே
பெருவலியார்க் கின்னே செயல்.

ப-ரை. எருது இல் - எருதில்லாத, உழவர்க்கு - உழுதொழி லாளர்க்கு, போகு ஈரம் - செவ்விகழியும் ஈரம், இன்னே - துன்பங் தருவதாம்; கருவிகள் - (கையிற்பிடித்த) படைகளின் தொழில்தள், மாறி-மாறுபட்டு, புறங்கொடுத்தல்-(பகைவர்க்குப்)புறங்கொடுத்தல்-இன்னே - துன்பங் தருவதாம்; திரு உடையாரை - செல்வமுடைய வரை, செறல் -பகைத் துக்கொள்ளுதல், இன்னே-துன்பங் தருவதாம்; பெரு வலியார்க்கு - பெருவலியை யுடையவர்க்கு, இன்னே செயல்-துன்பஞ்சியல், இன்னே - துன்பங் தருவதாம், எ-று.

க-ரை. எருதில்லாத வழவர் முதலியோர்க்குச் செவ்விகழியும் ஈரமுதலியவும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. எருது - உழுமாடு, உழவர்-உழுதொழில் செய்வோர். செவ்வி - பதம். கையிற் பிடித்த ஆயுதங்களால் அவ்வவற்றின் தொழில்களைச் செய்வித்துப் பகைவரை வெல்லாது புறங்கொடுத்தல் அரசர்க்குத் தின்கு ஆதலால், ‘கருவிகள் மாறிப் புறங்கொடுத்த வின்னே’ என்றார். திரு - செல்வம். செறல் - செறனினாத்தல். தம் மின் வலியார்க்குத் தின்கு செய்தால் அவர் அதற்குப் பதின்மட்டங்கு தின்கு செய்யவல்லாதலால் ‘பெருவலியார்க் கின்னேசெயல் இன்னே’ என்றார். (ட)

சிறையில் கரும்பினைக் காத்தோம்ப வின்னே
புறைசேர் பழங்குரை சேர்ந்தொழுக வின்னே
முறையின்றி யானு மரசின்னே வின்னே
முறையின்றிச் செப்பும் வினை.

6

இன்னே காற்பது மூலமும் உரையும்.

ப.ரை. சிறை இல் கரும்பினை - வேவியில்லாத கரும்பை, காத்து ஓம்பல்-காப்பாற்றுதல், இன்னே - துண்பங்தருவதாம்; புரை சேர்-துவாரங்கள் பொருந்திய, பழங்குரை-பழைய கூரை வீட்டில், சேர்த்து ஒழுகல் - பொருந்திவாழ்தல், இன்னே - துண்பங்தருவதாம்; முறை இன்றி ஆளும் - செங்கோல் முறைமையில்லாமல் ஆளுகிற, அரசு - அரசாட்சி, இன்னே - துண்பங் தருவதாம்; மறை இன்றி - மந்திராலோசனை யில்லாமல், செய்யும் வினை - செய்யுங் காரியம்; இன்னே - துண்பங்தருவதாம், எ-று.

க-ர. வேவியில்லாத கரும்பைக் காப்பாற்றுதலும், ஒழுக்கல் வீட்டில் வாழ்தலும், முறைகெட ஆளுரசாட்சியும், ஆலோசனை யில்லாமற் செய்யுங்காரியமூம் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. வேவியில்லாத கரும்பைக் காத்தலிற் பயனில்லை யதலால் ‘சிறையில் கரும்பினைக் காத்தோம்ப வின்னே’ என்றும், ஒழுக்கல் வீட்டிலிருத்தல் எப்பொழுதும் அபாயத்துக் கேதுவாத லால், ‘புரைசேர் பழங்குரை சேர்ந்தொழுக வின்னே’ என்றும், முறைசெய்யாத அரசன் கெடுதல் திண்ணமாதலால் ‘முறையின்றி யானு மாசின்னே’ என்றும், என்னது செய்யும் வினை மூட்டின்றி முடிவுபெற தாதலால், ‘஗றையின்றிச் செய்யும் வினை இன்னே’ என்றும் கூறினார். பயனின்றென்பதை வற்புறுத்தற்குக் காத்து என்றறியாது ஓம்பல் என்றும் கூறினார். (ச)

அறமனத்தார் கூறுங் கடுமொழியு வின்னே
மறமனத்தார் ஞாட்டின் மடிந்தொடுக வின்னே
கிடும்பை யுடையார் கொடையின்னே வின்னே
கொடும்பா டுடையார்வாய்ச் சொல்.

ப-ர. அற மனத்தார் - தனுமிகிதை யுள்ளவர்கள், கூறும் - சொல்லுகிற, கடுமொழியும் - கடுஞ் சொல்லும், இன்னே - துண்ப

இன்னே நீற்பது மூலமும் உரையும்.

T

தருவதாம் ; மற மனத்தார் - வீரத்தன்மையுள்ள நெஞ்சுண்டயவர், ஞாட்பில் - போரில், மடிந்து ஒழுகல் - சோம்பியிருத்தல, இன்னே - துன்பத்தருவதாகும் ; இடும்பை உடையார் - (வறுமையால்) துன்புறுவோர் செய்யும், கொடை-வண்மை, இன்னே-துன்பங் தருவதாம் ; கொடும்பாடு உடையார் - கொடும்பாடுடையவரது, வாய்ச்சொல் - வாய்ச்சொற்களும், இன்னே - துன்பங் தருவனவாம், எ-று.

க-ரை. தருமசிக்கத யுள்ளவர்கள் சொல்லுங் கடுஞ்சொல்லும், வீர் போர்முசத்தில் சோம்பியிருத்தலும், வறியர் கொடையும், ஏடு விழிலையை யிஸ்லாதவரது சொல்லும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. தருமசிக்கத யுள்ளவர் வாயிற் கடுமொழி யுண்டாதல் தீதாதலால் ‘அறமனத்தார் கூறுங் கடுமொழியு மின்னே’ என்றும், வீரர் போர்முசத்தில் சோம்பியிருத்தல் தீதாதலால், ‘மறமனத்தார் ஞாட்பின் மடிந்தொழுக வின்னே’ என்றும், வறிஞர் கொடையடை மேம் விரும்பின் அது முற்றருதாதலால், ‘இடும்பையுடையார் கொடையின்னே’ என்றும், கொடியாரது சொல் துன்பங்தருவ தாத லால், ‘கொடும் பாடுடையார் வாய்ச் சொல் இன்னே’ என்றும் வறிஞர். கடுமொழி - நஞ்சபோலுஞ் சொல் எனிலுமாம். ஞாட்பு - போர்க்களம். மடிதல் - சோம்பியிருத்தல். கொடை-தொழிற்பெயர், கொடும்பாடு - ஒரு சொல்லாய் கொடுமையெனப் பொருள்பட்டினின்றது. கொடுமை - கடிவுகிழையையின்மை. இது,

“தேமன்கிளவிதன்பங்கத் திறையுறைத்தில்லையன்றீர்
பூமென்றழையும்போதுங்கொள்ளீர்தமிழேன்புலம்ப
வாமென்றருநகொடும்பாடுகள்செய்துதுநங்கண்மலராங்
ாமன்கணைகொண்டலைகொள்ளவோமுற்றக்கற்றதுவே”

என்னுங் திருக்கோவைச் செய்யுள்ளதும் அதற்குரையானும் இனிது விளங்கும் அவரதுங்கென்மொழிபவின் றநிப்பதென்ப தணர்த் தங்குவாய்ச்சொல் என மிகைபடக்கூறினார்.

ஆற்ற லிலாதான் பிடித்த படையின்னு
நாற்ற மிலாத மலரி னழகின்னு
தேற்ற மிலாதான் ருணிபின்னு வாங்கின்னு
மாற்ற மறியா ஆரை.

ப-ஈர. ஆற்றல் இலாதான் - (பகைவரை வெல்லும்) வலியில் லாதவன், பிடித்த படை - சையிற்பிடித்த ஆயுதமானது, இன்னு - துன்பங் தருவதாம் ; நாற்றம் இல்லாத - மணமில்லாத, மலரின் - பூவினது, அடுகு - அழுகானது, இன்னு - துன்பங்தருவதாம் ; தேற்றம் இலாதான் - தெளிவில்லாதவன், துணிபு - ஒருகாரியஞ் செய்யத் துணிதல், இன்னு - துன்பங் தருவதாம் ; ஆங்கு - அவ்வாறே, மாற்றம் நறியான் - பேச அறியாதவனது, உரை - சொல்லானது, இன்னு - துன்பங்தருவதாம், எ-று.

க-ஈர. வலியில்லாதவன் பிடித்த ஆயுதமும், மணமில்லாத மலரினழகும், தெளிவில்லாதவனது காரியத் துணிபும், சொல்லவறி யாதவனது சொல்லும் தீயவென்பதாம்.

வி-ஈர. ஏலியில்லாதவன் பிடித்த ஆயுதம் பயன்படாதாத வால் 'ஆற்ற லிலாதான் பிடித்த படையின்னு' என்றும், மணமற்ற மலரை யொருவரும் விரும்பாதவால் 'நாற்ற மிலாதமலரி னழகின்னு' என்றும், மனத்தெளிவில்லாதான் ஒரு காரியத்தைத் துணிந்து செய்யத் தோடக்குதல் தீங்காதவால் 'தேற்ற மிலாதான் ருணிபின்னு' என்றும், எனிரியின் சொற்பொரு எறியாதவன் சொல் தீங்கம்பக்குமாதவால் 'மாற்ற மறியா ஆரையின்னு' என்றும் உறிஞ்சு. படை-தெளிவில்லாதபெயர், படுத்தற்றெழுழிலையுடையது; படுத்தற்றெல்லுதல். காற்றுக்கு காற்றாற்றந்தைக் குறித்தது. கெற்றும் - தெற்றுக்கிடையும்; குணிபு - கிண்ணவித்தல். மாற்றம்-சொல்; கிடைக்காதபொருகளைக் குறித்திரு.

இன்னு நாற்பது மூலமும் உரையும்.

5

பகல்போலு செஞ்சத்தார் பண்பின்மை யின்னு
நகையாய நண்பினார் நாரின்மை யின்னு
விகலி னெழுந்தவ ரோட்டின்னு வின்னு
நயமின் மனத்தவர் நட்பு.

ப - ரை. பகல்போலும் செஞ்சத்தார் - சூரியன்போன்ற மனத் தையடையவர், பண்பு இன்மை-நற்கணமில்லாதிருத்தல், இன்னு - துண்பங்தருவதாம்; நகை ஆய கண்பினார்-நகைத்தற்குரிய நண்பரது, நார் இன்மை - அன்பில்லாமை, இன்னு - துண்பங்தருவதாம்; இசு வின் எழுந்தவர் - போர்செய்ய வெழுந்தவர், ஓட்டு-புறங்காட்டியோடு தல், இன்னு - துண்பங்தருவதாம்; நயம் இல் மனத்தவர் - விருப்ப மில்லாத மனத்தை யடையவரது, நட்பு - நட்பானது, இன்னு-துண்பங்தருவதாம், ஏ - று.

க - ரை. பகல்போலு செஞ்சத்தார் பண்பின்மையும், நகையாய நண்புடையாரது அன்பின்சையும், போர்க்கெழுந்தவர் ஓடுதலும், நீதியில்லாதவரது நட்பும் தீயவென்பதாம்.

வி - ரை. கனங்கமற்ற மனத்தை யடையவர் கற்குணமாறுதல் தினமொதலால் 'பகல்போலு செஞ்சத்தார் பண்பின்மை யின்னு' என்றும், அன்பிலாச் செய்யும் நகை நட்புத் தினமை புயத்தலால் 'நகையாய நட்பினார் நாரின்மை யின்னு' என்றும், போர்க்கென் ரெழுந்தவர் முதலுக்கொடுத் தோடுதல் அவமாணமாதலால் 'ஆகவி னெழுந்தவ ரோட்டின்னு' என்றும், விருப்பமில்லாத மனத்தாரது நட்புத் தல்லை தருதலால் 'கயமில் மனத்தவர் நட்பு தீன்னு' என்றும் கறினார். ஓட்டு - தோழிற்பெயர்; ஓடுதல். புதுவு - துகத்தின் குவிவாயியுள்ளுமாம்; இது ஒருபாற் தோடாழுமயாகிய நவூசிலைமுழுப்புக் குறிக்கும்.

கள்ளில்லா மூதார் களிகட்கு நன்கின்னே
வள்ளல்க வின்மை பரிசிலர்க்கு முன்னின்னே
வண்மை யிலாளர் வனப்பின்னே வாங்கின்னே
பண்ணில் புரவி பரிப்பு.

ப - ரை. கள் இல்லா - கள் இல்லாத, மூதார்-பழையலூர்கள்,
களி கட்கு - கள் ஞங்கு களிப்பார்க்கு, நன்கு இன்னே-மிகவும் துண்
பங்கருவதாம்; வள்ளல்கள் இன்மை - வள்ளல்க வில்லாதிருத்தல்,
பரிசிலர்க்கு - இரவலர்க்கு, முன் இன்னே - மிகவும் துண்பங் தருவ
தாம்; வண்மை இலாளர் - கொடையில்லாதாருடைய, வனப்பு-ஆழ
கானது, இன்னே - துண்பக் தருவதாகும்; ஆங்கு - அவ்வாறே, பண்
இல் - கல்லையில்லாத, புரவி - குதிரையானது, பரிப்பு - தாங்கு
தல், இன்னே - துண்பங்கருவதாம், எ - று.

க - ரை. களிகட்குக் கள்ளில்லாத ஒரும், பரிசிலர்க்கு வள்
ளல்க வில்லாமையும், கொடையில்லாதவ ரழுகும், பண்ணில்லாத
குதிரையின் செலவும் தீயவன்பதாம்.

வி - ரை. களி - கள் ஞங்குகளிப்பவன்; இவனுக்குக் கள்ளிலா
லூர்த்தாதலால் 'கள்ளிலா மூதார் களிகட்கு நன்கின்னே' என்றும்,
கொடுப்பவரின்மை வறியார்க்குத் த்தாதலால் 'வள்ளல்க வின்மை
பரிசிலர்க்கு முன்னின்னே' என்றும், ஈகையிலாதவரது அடிகு பயனு
டைத்தன் ரூதலால் 'வண்மை யிலாளர் வனப்பின்னே' என்றும்,
கல்லையில்லாத குதிரை ஒருவளைத் தாங்குதல் மூடியாதாதலால்
'பண்ணில் புரவி பரிப்பு இன்னே' என்றும் கூறினார். வள்ளல் - வளர
யாது கொடுப்பான். பரிசிலர் - யாசகர். கல்லை - குதிரைமேற்
றவிக். பரிப்பு - தொழிற்பெயர். (50)

பொருளுணர்வா ரில்வழிப் பாட்டிரைத்த வின்னே
கிருஷ்ணர் கிறுவிநறி தாங்கனிப்போக் கின்னே

வருளில்லார் தங்கட் செலவின்னு வின்னு
பொருளில்லார் வண்மை புரிவு.

1-ரை. பொருள் உணர்வார் - பொருளநிலோர், இல் வழி - இல்லாத இடத்தில், பாட்டு உரைத்தல்-பாட்டுப்பாடுதல், இன்னு - இருள் கூர் - இருள்மிகுந்த, சிறு கெறி - சிறுவழியில், தனி போக்கு - தனியே போகுதல், இன்னு - , அருள் இல்லார்கள் - அன்பில்லாதவரிடத்தில், செலவு - செல்லுதல், இன்னு - ; பொருள் இல்லார் - பொருளில்லாதவர், வண்மை புரிவு - கொடைத்தொழிலை விரும்புதல், இன்னு -, எ-று.

2-ரை. பொருளநிலா ரில்லாதவிடத்தில் பாட்டுரைத்தலும், இருள் மிகுந்த சிறுவழியில் தனியே செல்லுதலும், இரக்கமில்லாத வரிடத்து ஒன்றைப் பெறவிரும்பிச் செல்லுதலும், பொருளில்லாத வர் கெட்டையே விரும்புதலும் தீயவென்பதாக்

வி-ரை. பொருளநிலா ரில்லாதவிடத்து ஒருவன் தாங்பாடி னபாட்டைச் சொல்லுதல் பயன்படாதாதலால் ‘பொருளுணர்வா ரில் வழிப்பாட்டுரைத்த வின்னு’ என்றும், இருண்ட சிறுவழியில் ஒருவன் தனியே போதல் அவனுக்குத் தீரைபயக்குமாதலால், ‘இருள்கூர் சிறு கெறி தான் றனிப்போக்கின்னு’ என்றும், அன்பில்லாரிடத்திற்குச் சென்றால் அவர் அவமதித்தலால் மாணக் கேடுண்டா மாதலால், ‘அருளிலார் தங்கட் செலவின்னு’ என்றும், பொருளிலாதவன் ஈகை பைவிரும்புதல் இன்பக்தராதாதலால், ‘பொருளிலார் வண்மை புரிவு இன்னு’ என்றும் = திருர். பாட்டு-கவி. கூர்தல்-மிகுதல். சிறுநெறி-கெருக்மாணவழி. போக்கு - தொழிற்பெயர் தங்கள் என்பதில் கண் ஏழுஞ்சுடு இடப்பொருட்டு. செலவு. புரிவு என்பன. தொழிற் பெயர்கள்.

(க)

உடம்பா டிலாத மனீவிதோ ஸின்னு
விடனில் சிறியாரோ டியாத்தாண் பின்னு
விடங்களி யாளர் தொடர்பின்னு வின்னு
கடலுடையார் காணப் புகல்.

ப - ரை. உடம்பாடு இலாத - தன்னேடு பொருத்தமில்லாத,
மனீவி - மனீயாளது, தோள் - தோள்சேர்தல், இன்னு—; இடன்
இல் - மனதில் விரிந்த இடமில்லாத, சிறியாரோடு - சிறியவரோடு,
யாத்த நண்பு - பிணித்த டபானது, இன்னு—; விடம்-விடம்போ
ன்ற, களியாளர் - கள்ளுண்டு களிப்பவரோடு, தொடர்பு - தொடர்ச
சியுடைத்தாதல், இன்னு—; கடன் உடையார்-கடன் கொடுத்தவர்,
காண-பார்க்கும்படி, புல்-(அவர்க்கெதிரே) செல்லுதல், இன்னு—,
ஏ - று.

க - ரை. உடம்பாடில்லாத மனீவியைச் சேர்தலும், சிறுகளுக்கரோடு நட்பும், களியரோடு சம்பந்தமும், கடன்கொடுத்தவர் கண்
லுக்கெதிரே செல்லுதலும் தீயவென்பதாம்.

வி - ரை. மனவொற்றுமை யில்லாத மனீயாளைச் சேர்தலில்
இன்பமில்லையாதலால் ‘உடம்பாடிலாத மனீவிதோ ஸின்னு’ என்றும், சிறுமனத்தர் நட்புத் துண்பங்கருத வொருதலையாதலால் ‘இடனில் சிறியாரோ டியாத்த நண்பின்னு’ என்றும், களிகள் தொடர்பு
திமை பயக்குமென்ப துண்ணையாதலால் ‘விடங்களியாளர் தொடர்பின்னு’ என்றும், கடன்றக்கூர்க்கெதிரே சென்றால் அவர் கடன்
கொடுத்த பொருளைக்கேட்பதற்குல் துண்பம் விளையுமென்பதுபற்றி
‘கடலுடையார் காணப் புகல் இன்னு’ என்றும் கூறினார். உடம்பாடு - உடம்புதல். மனீவியைப் பூணர்தல் என்னுது மனீவிதோள்
ஏன்று இடங்களைக்கூர்க்கல்; இதுதகுதி வழக்கு மூன்றாண்டு
கூர்க்கல்,

“வெக்குரியார் யாரேனி ஞாநீர்வைப்பிற்
பிறர்க்குரியா டோடோயாதார்”

“தாம்வீழ்வார்வெண்டோட் இயிலினினிதுகொல்
தாமரைக்கண்ணுல்கு”

“தங்கவம்பாரிப்பார் தோயார்தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார்தோள்”

“நிறைகெஞ்சமில்லவர் தோய்வர்பிறநெஞ்சிற்
பேணீப்புணர்பவர்தோள்”.

“மெல்வியாடோள்சேர்”.

என்றற்றிருடக்கத் தாங்கோர் செய்யட்களா வினிது விளங்கு
தல் காண்க. இடன் இடம் என்பதன் போவி. (க.2)

தலைதண்ட மாகச் சுரம் போதனின்னு
வலைசுமந் தூண்பான் பெருமித மின்னு
புலையுள்ளி வாழ்த ஒயிர்க்கின்னு வின்னு
புலையில்லாள் பெண்மை விழைவு.

ப-ரை. தலை தண்டம் ஆக-சிரச்சேதமாகும்படி, சுரம்போதல்-
பாலைஷிலத் திற்செல்லுதல், இன்னே—; வலை சுமந் து-வலையைச்சுமந்து,
உண்பான்-(அதனால்) உண்டூயிர்வாழ்வோன்னு, பெருமிதம்-செருக்
கான்னு, இன்னே—; புலை உள்ளி வாழ்தல் - புலாலுண்வை விரும்பி
வாழ்தல், உயிர்க்கு-ஏல்லாவுயிர்களுக்கும், இன்னே—; முலை இல்லாள்-
முலையில்லாதவளானிய ஒருமாது, பெண்மை - பெண்தன்மையை,
விழைவு - விரும்புதல், இன்னே—, ஏ - று.

க-ரை. தலையிழுக்கச் சுரத் திற் செல்லுதலும், வலைசுமந்து கீவ
நெஞ்செய்ப்பள்ளி து பெருமிதமும், புலையை சினைத் து வாழ்தலும், முலை
யில்லாதவள் பெண்தன்மையை விரும்புதலும் தியவென்பதாம்.,,

வி-ரை. மனித்தர் வழங்கரும் வெங்கொடும் பாலைவழி யேகல் தலையிடுத்தற் கேதுவாதலால் 'தலைதண்டமாகச் சுரம்போதலின்னு' என்றும், இழிதொழிலாகிய வலைசுமத்தல் செய்வோன் செருக்குதல் அவனுக்குப் பிறரால் நகைக்கப்பட்டுத் தீமை தருதலால் 'வலைசுமதுண்பான் பெருமிதமின்னு'. என்றும், புலாலுணவு உடம்பு பருக்கை கேதுவாயிலும் பாவமாய் உயிர்க்குத் தீமை பயத்தலால் 'புலையுள்ளி வாழ்த் தூயிர்க்கின்னு' என்றும், தனமில்லா மாது தன்பெண் மீக்கணமடையாதலால் 'மூலையிலாள் பெண்மை விழைவின்னு' என்றும், கூறினார். புலாலுணவு உடம்பு பெருக்கைக் கேதுவென்பது,

“தன்னாண் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது னுண்பான் எங்கண மானு மருள்.”

என்பதற்குலும், தனமில்லா மாது பெண்மைக் கணமடையா என்பது,

“கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் மூலையிரண்டும் இல்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.”

என்பதற்குலும் உணர்க.

(கஞ)

மணியிலாக் குஞ்சரம் வேந்தூர்த வின்னு
துணிவில்லார் சொல்லுந் தறுகண்மை யின்னு
பணியாத மன்னர்ப் பணிவின்னு வின்னு
பிணியன்னார் வாழு மரை.

பி - ரை. மணி இல்லா - மணியை யணியாத, குஞ்சரம்-யாளையை, வேந்து - அரசன், ஊர்தல் - மேற்கொண்டு செலுத்தல், இன்னு—, துணிவு இல்லார்-துணிவில்லாதவர்கள், சொல்லும்-சொல்லுகிற, தறுகண்மை - வீரவார்த்தைகள், இன்னு—, பணியாத மன்னர் - (முன்னே) வூணங்காத மன்னரது, பணிவு - வணக்கமானது,

இன்னு—; பினி அன்றார் - பினிபோன்ற யனைவியர், வாழும்-வாழுகின்ற, மனை - வீடானது, இன்னு—, எ - று.

க - ரை. மணியில்லாத யானை யேறுதலும், துணிவில்லாதவன் சொல்லும் வீரவார்த்தைகளும், பணியாத வேங்தர் பணிதலும், பினி போலு மனைவியர் வாழும் வீடும் தீயவென்பதாம்.

வி - ரை. அரசன் தன் வருகையை முன்னே யறிவிக்குங்குறி யாகிய மணியணியாத யானை யேறிவருதல் அடிகள்றுதலால் ‘மணியிலாக் குஞ்சரம் வேந்தூர்த வின்னு’ என்றும், துணிவில்லாதவன் சொல்லும் வீரச்சொற்களாற் பயனிலவாதலால் ‘துணிவில்லார் சொல்லுங் தறுகணமையின்னு’ என்றும், முன்பொருகாலமும் வணங்காத மன்னர் வணங்குதல் தீமைகுறித்தாதலால் ‘பணியாத மன்னர் பணிவின்னு’ என்றும், கணவனது வழிபாட்டின் மனமில்லாத மனைவியர்வாழு மனையிலிருத்தல் துண்பமே யாதலால் ‘பினியன்னூர் வாழு மனை யின்னு’ என்றும் கூறினார். மணி-இருபக்கத்திலும் அசைந தொலித் துக்கொண்டு வரும்படி யானைக்குக் கட்டுமணி.

‘வைந்துதிபொருத வடிவாத்வரிதுதல்
வாடாமாலையோடையொடுதயல்வரப்
படுமணியிரட்டு மருங்கிற்கடுநடைக்
கூற்றத்தன்னமாற்றரு மொயம்பிற்
கால்கிளர்க்கதன்னவேழும்’.

என்ற மேலோர் வாசகின்றோம் யானையானது தெய்வத்தையேறும் அரசனையேறும் தாங்கிசுகல்லும்போது இருமருங்கு மசை யொலி மணி யணிக்தே வருத வழகென்பது விளங்கும். பணியாத மன்னர் பணிவின்னு என்றது,

“தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னூர் அழுதகண் ணீரு மனைத்து”.

என்றதைக் கருதுப்போலும்.

(கக)

வண்ரொளியைப் பாலார் வஞ்சித்த வின்னு
துணர் தூங்கு மாவின் படிபழ மின்னு
புணர் பாவை பன்றூர் பிரிவின்னு வின்னு
யுணர்வா ருணராக் கணு.

ப - ரை. வணர்-குழற்சியையும், ஒளி-ஒளியையுமேடைய, ஜம் பாலார் - கூங்தலையுடைய மாதர், வஞ்சித்தல் - தம்கணவரை வஞ்சனை செய்தல், இன்னு—; துணர் - சொத்தாக, தூங்கும்-தொங்கு கிற, மாவின் - மாமரத்தினின்று, படு - விழுகின்ற, பழம் - கனியா னது, இன்னு—; புணர்-தம்மைப்புணர்ந்த, பாவை அன்றூர்-பாவை போல்வாராகிய மாதரது, பிரிவு - பிரிவானது, இன்னு—, உணர் வார் - அறியுங்தன்மையர், உணராக்கடை-அறியாராகிய விடத்தில், இன்னு—, எ - று.

க - ரை. மாதர் கணவரை வஞ்சித்தலும், விழுந்த மாங்கனி யும், மாதரது பிரிவும், அறிபவர் அறியாமையும் தீயவென்பதாம்.

வி - ரை. மாதர் தம் கணவரைப் பேசுதூ வஞ்சிப்பாராயின் அதுபோலுங் துன்பம் அக்கணவர்க்கு வேறொன்றில்லை யாதலால் ‘வண்ரொலி யைம்பாலார் வஞ்சித்த வின்னு’ என்றும், சிக்கம் முத வியவற்றூ விறக்கப்பட்ட மாங்கனி சிறந்தாற்போலக் கனிந்து தானே நிலத்தில் விழுந்த கனி சிறவாமைபற்றி, ‘துணர் தூங்கு மாவின் படிபழ மின்னு’ என்றும், தாம் மணம்புணர்ந்த பாவைபோ வாக்குடையவராகிய மாதரை ஆடவர் பிரிதல் துன்பத்துக் கேதுவா தலால் ‘புணர்பாவை யன்றூர் பிரிவின்னு’ என்றும், சொல்வதன் முன்பே குறிப்பினால் உட்கருத் தறியுக்தன்மையர் கொல்லியும் அறியாராயின், அது துன்பக் தருதல்பற்றி ‘உணர்வா ருணராக்கடை யின்னு’ என்றும் கூறினார். வணர் - தெரிவு. ஜம்பால்-ஜங்கு பகுப்பி இனியுடைய கூங்தல். ஜம்கு பகுப்பாவன:-குழல், கொண்டை, கருள், பனிச்சை, முடி, சுன்பன. இவற்றுள், மயிரைச் சுருட்டி முடித்தல்

குழல் என்றும், பக்கத்தின் முடித்தல் கொண்டையென்றும், பின் னேசிருகல் சுருள் என்றும், பின்னி விடுதல் பணிசைசெய்யென்றும், உச்சியிற் சேர்த்து முடித்தல் முடியென்றும் சொல்லப்படும். (கு)

புல்லார் புரவி மணியின்றி யூர்வின்னு
கல்லா ருரைக்குங் கருமப் பொருளின்னு
வில்லாதார் நல்ல விருப்பின்னு வாங்கின்னு
பல்லாரு ஞைப் படல்.

ப-ரை. புல் ஆர்-புல்லை யுண்ணுகிற, புரவி-குதிரையை, மணி இன்றி-மணியில்லாமல், ஊர்வு-ஏறுதல, இன்னே—; கல்லார் உரைக்கும் - கல்வி கல்லாதவர் சொல்லுகிற, கருமப்பொருள் - காரியப் பயன், இன்னே—; இல்லாதார்-பொருளில்லாதவர், நல்ல - நல்லவையாகிய தருமங்களை, விருப்பு - விரும்புதல், இன்னே—; ஆங்கு - அவ்வாறே, பல்லாருள் - பலர் குவே, நாணப்படல் - நாணப்படுதல், இன்னே—, ஏ - று.

க-ரை. மணியில்லாத குதிரையி லேறுதலும், கல்லாதார் சொல்லுவ காரியமும், வறியவன் நல்லவற்றை விரும்புதலும், பலரா லும் நாணப்படுதலும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. மணியின்றி யேறுகுதிரைக் கழகில்லை யாதலால் ‘புல்லார் புரவி மணியின்றி யூர்வின்னு’ என்றும், கல்லாதார் அறிவின் மையாற் சொல்லுங் காரியங்கள் உறுதியைத்தரா வாதலால் ‘கல்லாதார் சொல்லுங் கருமப்பொருளின்னு’ என்றும், உயர்ந்தபொருள்களைப் பொருளில்லாதவர் விரும்பின் அவை கிடையாமையாலுண்டாங்துன்பமதிகமாதலால் ‘இல்லாதார் நல்லவிருப்பின்னு’ என்றும், பலர்க்கெதிரில் அவ்மானமடைந்து நானுதல் மிகவுக் துன்பக் தருவதாதலால் ‘பல்லாருஞைப் படல் இன்னே’ என்றும் கூறினார். மணி-

கிங்கிணி. ஊர்வு - தொழிற்பெயர். நல்ல என்பதற்கு நல்லவற்றைச் செய்ய விரும்புதல் எனினுமாம். (கசு)

உண்ணுது வைக்கும் பெரும்பொருள் வைப்பின்னு
நண்ணுப் பகைவர் புணர்ச்சி நனியின்னு
கண்ணி லொருவன் வனப்பின்னு வாங்கின்னு
வெண்ணிலான் செய்யுங் கணக்கு.

ப-ரை. உண்ணுது வைக்கும் - தான் நுகராமல் வைக்கிற,
பெரும்பொருள் - பெரும்பொருளை, வைப்பு(புதைத்து) வைத்தல்,
இன்னு—; நண்ணு - மனம் பொருங்தாத, பகைவர் - பகைவரை,
புணர்ச்சி - நட்டல், நனி - மிகவும், இன்னு—; கண் இல் ஒருவன் -
கண்ணில்லாதவாருவனது, வனப்பு-அழகானது,இன்னு—; ஆங்கு-
ஆவ்வாறே, என் இல்லான்-ஆலோசனையில்லாதவன், செய்யும் கண
க்கு-ஒருகாரியஞ்செய்ய எண் ஜூம் எண்ணைங்கள், இன்னு—, எ-று.

க-ரை. உண்ணுமல் புதைத்துவைக்கும் பொருளும், மனப்
பொருத்த மில்லாத பகைவரைச் சேர்தலும், கண்ணில்லாதவனது
அழகும், ஆலோசனை யில்லாதவன் ஒருகாரியஞ்செய்ய எண்ணுத
லும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால் ‘உண்ணுது
வைக்கும் பெரும்பொருள் வைப்பின்னு’ என்றும், பகைவருறவு
தீங்கு பயத்தலால் ‘நண்ணுப் பகைவர் புணர்ச்சி நனியின்னு’ என்றும், குருடனுகு தனக்கும் பிறர்க்கும் இன்பங் தராமையால் ‘கண்
ணிலொருவன் வனப்பின்னு’ என்றும், ஆலோசனை யில்லாதவன்
செய்யுங் காரியம் பழுதுபடி மாதலால் ‘எண்ணிலான் செய்யுங் கண
க்கு இன்னு’ என்றும் கூறினார். வைப்பு - தொழிற்பெயர். (கங)

ஆன்றவிந்த சான்றேருட் பேதை புகலின்னு
மான்றிருஞ்ட போழ்தின் வழங்கல் பெரிதின்னு

நோன்றவிந்து வாழாதார் நோன்பின்னு வாங்கின்னு
வின்றுளை யோம்பா விடல்.

ப-ரை. ஆன்று - (கல்வி கேள்வி அறிவு ஒழுக்கங்களால்) சௌற
ந்து, அவிக்த - மணமடங்கப்பெற்ற, சான்றேருள் - பெரியோர்
குவே, பேதை புகல் - அறிவிலாசினாருவன் பிரவேசித்தல், இன்
ஞை—; மான்று - மயக்கி, இருண்ட போஷ்தில் - இருண்ட காலத்
தில், வழங்கல் - சஞ்சரித்தல், பெரிது இன்னு - மிகவும் துன்பக
தருவதாம்; நோன்று - பொறுத்து, அவிக்து வாழாதார்-மணமடங்கி
வாழாதவர், நோன்பு - நோற்றல், இன்னை—; ஆங்கு - அவ்வாறே,
ஈன்றுளை - பெற்ற தாயை, ஓம்பாது விடல்-காப்பாற்றுமற் கைவிடு
தல், இன்னை—, எ - டு.

க-ரை. பெரியோர் நகிலே பேதை புகுதலும், இருட்காலத்தில்
சஞ்சரித்தலும், பொறுமை யில்லாதவரது நோன்பும், பெற்றதாயை
காப்பாற்றுது விடுதலும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. சான்றேர் நகிலில் அறிவிலியைருவன் புகுதல் இரு
திறத்தார்க்குந்துன்பந்தருதலால் ‘ஆன்றவிந்தசான்றேருட் பேதை
புகவின்னு’ என்றும் சந்த்யாகாலத் திருளிரித் சஞ்சரித்தல் துன்பத்
துக் கேதுவாதலால் ‘மான்றிருண்ட போஷ்தின் வழங்கல் பெரிது
ஞன்னு’ என்றும், பொறுமை யில்லாதவரது நோன்பு பலியாதா
லால் ‘நோன்றவிந்து வாழாதார் நோன்பின்னு’ என்றும், பெற்ற
தாயைக் காப்பாற்றுமைபோலப் பெரும்பாவும் வேறொன்றின்மை
யான் ‘ஈன்றுளை யோம்பாவிடல் இன்னு’ என்றும் கூறினார். ஆன்ற
விந்த சான்றேருட் பேதைபுக வின்னு என்றதற்குதாரணம்:—

திருக்குறள்:

“கழாக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றுற் சான்றேர்
குழாத்துட் பேதை புகல்”.

மான்று என்பதற்குப்பகுதி மால். பசவினிறுதியும் இரவீன் முதலுமயங்குங் காலமாகிய சந்த்யாகாலத்தை ‘மான்றிருண்டபோ முது’ என்றார். நோன்று என்பதற்குப் பகுதி நோல். நோன்பு - தவம். (கூ)

உரலுடையா ஞான்ஸ மடிந்திருத்த வின்னு
மறலுடையாளுடையான் மார்பார்த்த வின்னு
சுரமரிய கானஞ் செலவின்னு வின்னு
மனவறி யாளர் தொடர்பு.

ப-ரை. உரன் உடையான் - அறிவுடையவன், உள்ளம் மடிக் திருத்தல் - மனமடிந்திருத்தல், இன்னு—; மறன் உடை - வீரத் தன்மையையுடைய, ஆள் உடையான் - ஆட்களை யுடையவன், மார்பு ஆர்த்தல் - மார்பைத்தட்டுதல், இன்னு—; சுரம் - சுரமாகிய, அரிய - செல்லுதற்காரிய, கானம் - காட்டில், செலவு - போதல், இன்னு—; மனம் வறியாளர் - மனவறுகை யுள்ளவரது, தொடர்பு - தொடர்ச்சியானது, இன்னு—, ஏ - று.

க-ரை. அறிவுடையவன் மனமடிந்திருத்தலும், வீரரை யுடையவன் மார்பைத் தட்டுதலும், சுரத்திற் செல்லுதலும், மனத்திருப்தி யில்லாதவரது நட்பும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. அறிவுடையவன் அறிவிலான்போல மனமடிந்திருத்தல் தகாதலால் ‘உரலுடையா ஞான்ஸ மடிந்திருத்தவின்னு’ என்றும், வீரனைத் தன்வசத்தி இடையவன் அவர்களைக் கொண்டே அல்லா வெற்றிகளு மடையலாயிருக்க, தான் மார்தட்டுதல் மிகையாதலால் ‘மறலுடையாளுடையான் மார்பார்த்த வின்னு’ என்றும், சுரத்திற் செல்லுதல் யாவர்க்குக் குன்பமே யாதலால் ‘சுரமரிய கானஞ் செலவின்னு’ என்றும், மனத்திருப்தி யில்லாதவர் தொடர்பால் ஒருகாலமும் இன்பமில்லையாதலால் ‘மனவறியாளர் தொடர்பு

இன்னே' என்றும் கூறினார். உரம்-அறிவு; அது உரண்ணப் போலியாயிற்று. (கக)

குலத்துப் பிறங்கவன் கல்லாமை யின்னே
நிலத்திட்ட நல்வித்து நாரூமை யின்னே
நலத்தகையார் நானைமை யின்னைவாங் கின்னே
கலத்தல் குலமில் வழி.

ப-ரை. குலத்து பிறங்கவன் - நற்குலத்திற் பிறங்கவன், கல்லாமை-கல்வி கல்லாதிருத்தல், இன்னே; நிலத்து இட்ட - நிலத்தில் வித்தின், நல் வித்து - நல்ல வித்தானது, நாரூமை - முளையாதொழிதல், இன்னே; நலத்தகையார் - நல்ல அழகினை யுடைய வராகிய மாதர், நானைமை - நானைதொழுகுதல், இன்னே; ஆங்கு அவ்வாறே, குலம் இல்வழி கலத்தல் - குலமில்லாத வழியிற் சேர்தல், இன்னே; எ - று.

க-ரை. நற்குலத்தில் பிறங்கவன், கல்லாதிருத்தலும், நல்ல நிலத்தில் விதைத்தவிதை முளையாமையும், அழகிய மாதர் நானை மின்றி யொழுகுதலும், குலமில்லாத வழியிற் கலத்தலும் தீயவென் பதாட.

வி-ரை. நற்குலத்திற் பிறங்கவன் கல்வி கல்லாதிருத்தல் துன்பத்துக்கேதூவாதலால் 'குலத்துப்பிறங்கவன் கல்லாமையின்னே' என்றும், மண்ணிலிட்டவித்து முளையாதாயின் அதை யிட்டவனுக்குப் பெருங்குன்பங் தருமாதலால் 'நிலத்திட்ட நல்வித்து நாரூமை யின்னே' என்றும், நானுதற்குரிய நற்குணமுடையார் நானைராயின் அது துன்பத்துக் கேதூவாமாதலால் 'நலத்தகையார் நானைமை யின்னே' என்றும், முன்பின்கலவாத சந்ததியிற்கலத்தல் துன்பத்துக் கேதூவாதலால் 'கலத்தல் குலமில்வழி யின்னே' என்றும் கூறினார். கல்லாமையின்னே என மேல்வருதலால், குலம் நற்குலத்தைக் குறித்

தது. நாறுமை நாண்மை எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்கள். நாறு தல்-மூளைத்தல். வழி - சந்ததி. (எ.ஒ)

மாரிநாட் கூவுங் குயிலின் குரலின்னு
வீரமி லாளர் கடுமொழிக் கூற்றின்னு
மாரி வளம்பொய்ப்பி ஞார்க்ஷின்னு வாங்கின்னு
மூரி யெருத்தா அழவு.

ப-ரை. மாரி நாள் - மழைகாலத்தில், கூவும் - கூவுகிற, குயிலின் குரல் - குயிற்குரலானது, இன்னே; ஈரம் இல்லாளர் - அன்பில்லாதவரது, கடு மொழிகூற்று - வன்சொற்பகுதியானது, இன்னே; மாரி-மழையானது, வளம் குன்றின்-தான்பெய்தலாகிய வளங்குறையுமாயின், ஊர்க்கு-உலகத்திலுள்ளார்க்கு, இன்னே; ஆங்கு - அவ்வாறே, மூரி ஏருத்தால் - முதிர்க்க ஏருதைக்கொண்டு, உழவு - உழுதல், இன்னே, எ-று.

க-ரை. மழைநாளில் கூவும் குயிற்குரலும், அன்பில்லாதவர்கூறும் கடுஞ்சொல்லும், ஊர்க்குமழைபெய்யாதிருத்தலும், கிழமாட்டைக் கட்டி யுழுதலும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. குயிற்குரல்வெயிற்காலத்தன்றி மழைகாலத்தில் இன்பங்கராதாதலால் 'மாரிநாட் கூவுங் குயிலின் குரல் இன்னே' என்றும், அன்பில்லாதவர் சொல்லும் வன்சொல் துங்பங் தருமாதலால் 'ஈரமிலாளர் கடுமொழிக் கூற்றின்னு' என்றும், மழைபெய்யாதாயின் உலகத்துக் கின்பமென்பது சிறிதுமில்லை யாதலால் 'மாரிவளம் பொய்ப்பிஞார்க் கின்னு' என்றும், கிழமாட்டைக் கொண்டுழுதலால் மிகுபயன் தராமையால் 'மூரிசீயருத்தா அழவு இன்னே' என்றும் கூறினார். (உச)

ந-த்த வகையா லுவவாதார்க் கீப்பின்னு
பாத்துணவில்லா ருழைச்சென் ருணவின்னு

மூத்த விடத்துப் பிணியின்னே வாங்கின்னே
வோத்திலாப் பார்ப்பா ஆரை.

ப-ரை. ஈத்தவகையால் - கொடுத்தவளவைக்கொண்டு, உவவா
தார்க்கு - சந்தோஷிக்காதவர்க்கு, ஈப்பு - கொடுத்தல், இன்னே—;
பாத்து - பகிர்க்கு, உணவு - உண்ணுதல், இல்லார் உழை - இல்லா
தவரிடத்து, சென்று - போய், உணவு - உண்ணுதல், இன்னே—;
மூத்த இடத்து - வயதுமுதிர்ந்தகாலத்தில், பிணி-நோயுண்டாதல்,
இன்னே—; ஆங்கு - அவ்வாறே, ஒக்கு இல்லா - வேதாத்தியயங்மில்
வாத, பார்ப்பான் உரை-அந்தணன் சொல்லானது, இன்னே—, எ-று.

க-ரை. பெற்றவளவில் மனமகிழாதவனுக்குக் கொடுத்தலும்,
பகிர்க் குண்ணேதவரிடத்துச் சென்றுண்ணுதலும், முதுமைப்பரு
வத்தில் நோயும், வேதாத்தியயங்மில்லாத பார்ப்பானது சொல்லும்
தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. மனத்திருப்தி யில்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்தலாற் பய
னில்லை யாதலால் ‘�த்த வகையா உவவாதார்க் கீப்பின்னே’ என்றும், பகிர்ந்துண்ணேத பாவிகளிடத் துண்பது பாவமாதலால் ‘பாத்
துண வில்லா ருழைச்சென் றணவின்னே’ என்றும், முதுமைப்பரு
வத்திற் பிணி மிகுதுன்பஞ் செய்யுமாதலால் ‘மூத்தவிடத்துப் பிணியின்னே’ என்றும், வேதமோதாத பார்ப்பான் சொல்· பயனற்றதாத
லால் ‘ஒத்திலாப் பார்ப்பா ஆரை இன்னே’ என்றும் கூறினார். ஒத்து-
வேதம். (உட)

ப்ரதிளையின் மன்னரைக் காண்ட னனியின்னே
ஊளைத்தின் றாளைப் பெருக்குதன் முன்னின்னே
தேனைய் புளிப்பிற் சுவையின்னே வின்னே
கான்யா றிடையிட்ட வூர்.

ப-ரை. யானை இல் - யானைப்படையை யுடையரல்லாத, மன்னரை - அரசரை, காண்டல் - காணுதல், நனி - மிகவும், இன்னே; ஊனைதின்று - (பிறிதோ ரூடும்பி ஊனைத்) தின்று, ஊனை பெருக்குதல் - தன்னூனைப் பெருக்குதல், முன்னின்னே - மிகவுமின்னே; தேன் செய் புளிப்பின்-தேன் செய் என்பன புளிக்குமாயின், சுவை-அங்கு இன் புளிப்பாகிய சுவையானது, இன்னே; கான்யாறு-கான்றுக்கு இட்டு, இடையிட்ட ஊர் - இடையி ஹண்டாக்கப்பட்ட ஹரானது, இன்னே; எ-று.

க-ரை. யானைப்படையில்லாத அரசரைப் பார்த்தலும், மாரி சத்தைத் தின்று மாமிசத்தைப் பெருக்குதலும், தேன் நெய் என்பன புளித்தலும், கான்றுக்கு விடையிட்ட ஹரும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. யானைப்படை நால்வகைப் படையுள்ளஞ்சிறங்கதாதலாலும், அதனையுடைய னல்லாத ராஜதரிசங்கம் பயனற்ற தாதலாலும் 'யானையின் மன்னரைக் காண்ட னனியின்னே' என்றும், புலாஹண்டல் மிகுபாவமாதலால் 'ஊனைத்தின்றூனைப் பெருக்குதல் முன்னின்னே' என்றும், தேன் நெய் என்பவை புளித்தால் ஆவைஞ்சுக்குச் சமமாதலாற் 'தேனைய் புளிப்பிற் சுவையின்னே' என்றும், கான்றுக்கு பெருக்குக் கெதிரேயிருக்கு மூருக்கு எக்காலத்தும் அபாயமேயாதலால் 'கான்யா நிடையிட்ட ஹர் இன்னே' என்றும் கூறினார். (உங)

சிறையில்லா மூதூரின் வாயில்காப் பின்னே
துறையிருங் தாடை கழுவத வின்னே
வறைபறை யாயவர் சொல்லின்னே வின்னே
நிறையில்லான் கொண்ட தவம்.-

ப-ரை. சிறை இல்லா - மதிலில்லாத, மூதூரின் - பழைய ஹரினது, வாயில் - வாயிலை, காப்பு - காவல் செய்தல், இன்னே-

துறை இருஞ்து - நீர்த் துறையின்கண்ணீருஞ்துகொண்டு, ஆடைகழுவுதல் - ஆடை தோய்த்தல், இன்னே; அறை - ஒலிக்கிற, பறை ஆயவர் - பறைபோன்றவரது, சொல் - சொற்கள், இன்னே; நிறை இல்லான் - ஜம்பொறிகளைத் தடிக்கும் வலியில்லாதவன், கொண்ட-எடுத்துக்கொண்ட, தவம் - தவமானது, இன்னே, எ-று.

க-ரை. மதிலில்லாத வூரின்வாயில்காத்தலும், தண்ணீர்த்துறையில் ஆடைதோய்த்தலும், பறையன்னவர் வாய்ச் சொல்லும், ஜம் பொறி வெற்றியில்லாதவன் மேற்கொண்ட தவழும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. மதிலில்லாத வூரில் வாயில் காப்பதற்கு பயனில்லை யாதலால் ‘சிறையில்லா முதூரின் வாயில் காப்பின்னே’ என்றும், தண்ணீர்த்துறையில் புடைவை தோய்த்தல் யாவரும் அருவருத்தற் கேதுவாதலாலும், மிகுபாவமாதலாலும் ‘துறையிருஞ்தாடைகழுவுத வின்னே’ என்றும், வாயடக்க மில்லாதவருடையசொல் துன்பங்கருவதாலால் ‘அறைபறையாயவர் சொல்லின்னே’ என்றும், இந்திரிய நிக்கிரக மில்லாதவன் பேற்கொண்ட தவம் நிறைவேறுதாதலால் ‘நிறையில்லான் கொண்ட தவம் இன்னே’ என்றும் கூறினார். காப்பு - தொழிற்பெயர். நிறை - தொழிற்பெயர். நிறுத்தல்களைப்பது பொருள்; அதாவது பொறிகளைப் புலன்கள் மேற்கொல்லாது தடுத்தல்.

(உச)

ஓமாவில் மூதூ ரிருத்தன் மிகவின்னே
தீமை யுடையா ரயவிருத்த னன்கின்னே
காமமுதிரி தூயிர்க்கின்னே வாங்கின்னே
யாமென் பவரோடு நட்பு.

டி-ரை. ஏமம் இல்-காவவில்லாத, முதூர்-பழையவூரில், இருத்தல்-வாழ்தல், மிக-மிகவும், இன்னே; தீமை உடையார்-பொல்

லாங் குடையவரது, அயல் இருத்தல்-பக்கத்திலிருத்தல், நன்கு-மிகவும், இன்னே—; காமம் முதிரின் - காமகோய் மிகுத்தால், உயிர்க்கு-தன் ஒயிர்க்கு, இன்னே—; ஆங்கு-அவ்வாறே, யாம் என்பவரோடு-யாமென்று அகங்காரிப்பவரோடுசெய்த, நட்பு-நட்பானது, இன்னே—, எ-று.

க-ரை. காவலில்லாத ஓரிலிருத்தலும், தீயவரயலி லிருத்தலும், காமமுதிர்தலும், அகங்காரிகளோடு நட்பும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. காவலில்லாத ஓரிலிருத்தல் அபாயத்துக் கேதுவாதலால் ‘எமயின் மூதா ரிருத்தல் மிகவின்னே’ என்றும், தீயவர் அயலிலிருத்தலும் தீதாதலால் ‘தீயை யுடையா ரயவிருத்த னன்கின்னே’ என்றும், அளவுகடக்க காமம் உடற்கேயன்றி உயிருக்குக் தீங்கு விளைத்தலால் ‘காமமுதிரி ஒயிர்க் கின்னே’ என்றும், அகங்காரிகளுடைய நட்புக் கேட்டிற் கேதுவாதலால் ‘யாமென்பவரோடு நட்பு இன்னே’ என்றும் கூறினார். தீயையுடையா ரயவிருத்த வின்னே வென்றவிடத்து, அவரோடு கூடியிருத்தல் இன்னேவென்பது சொல்லாதே விளக்கும். (உடு)

நட்டாரிடுக்கண்கள் காண்ட னனியின்னே
வொட்டார் பெருமிதங் காண்டல் பெரிதின்னே
கட்டில்லா மூதா ருறையின்னே வாங்கின்னே
நட்டக வற்றினுற் குது.

ப-ரை. நட்டார்-நட்டவரது, இடுக்கண்கள்-துன்பங்களை, காண்டல்-காணுதல், நனி-மிகவும், இன்னே—; ஒட்டார்-பக்கவருடைய, பெருமிதம்-செருக்கை, காண்டல் - காணுதல், பெரிது - மிகவும், இன்னே—; கட்டு இல்லா-கட்டுப்பாடில்லாத, மூதார்-பழையவூரில், உறை-வாழ்தல், இன்னே—; ஆங்கு - அவ்வாறே, நட்ட-நடப்பட்ட, கவற்றினுல்-கவற்றினலோடுகின்ற, சூது-சூதாட்டமானது, இன்னே—, எ-று.

க-ரை. நட்டாரது துண்பத்தைப் பார்த்தலும், பகைவரது பெருமித்தைப் பார்த்தலும், கட்டுப்பாடில்லாத ஓரில் வாழ்தலும், சூதாடுதலும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. நட்டாரது துண்பங் கண்டியிலி விரைந்து அதனை நீக்க முயலாது பார்த்திருத்தல் மிகுபாவமாதலால் ‘நட்டா ரிடுக்கண் கள் காண்ட னோனியின்னு’ என்றும், பகைவரது செருக்கைக் கண்டால் மனம்பதைக்கு மாதலால் ‘ஒட்டார் பெருமிதங் காண்டல் பெரிதுன்னு’ என்றும், கட்டுப்பா டில்லாத ஓரிலிருப்பின், நீதி கிடைப்ப தரிதாதலால் ‘கட்டில்லா முதா ருஹயின்னு’ என்றும், சூதாட்டம் கெடுதிக்கெல்லாம் பிறப்பிடமாதலால் ‘நட்ட கவற்றி வேற் சூது இன்னு’ என்றும் கூறினார். கவறு-தாயக்கட்டை. (உசு)

பெரியாரோ டியாத்த தொடர்விடுத வின்னு
வரியலை செய்து மெனாறைத்த வின்னு
பரியார்க்குத் தாழுற்ற கூற்றின்னு வின்னு
பெரியார்க்குத் தீய செயல்.

ப-ரை. பெரியாரோடு - பெரியலருடன், யாத்த - பினித்த,
தொடர்-தொடர்பை, விடுதல்-விடுதலானது, இன்னு—; அரியலை -
தம்மாற் செய்தலருமையான காரியங்களை, செய்தும் என உரைத்
தல்-செய்வோமென்று சொல்லுதல், இன்னு—; புரியார்க்கு-தம்மிடத்
திரக்கஞ் செய்யாதவர்க்கு, தாம் உற்ற - தாமடைந்த துண்பங்
களை, கூற்று-சொல்லுதல், இன்னு—; பெரியார்க்கு-பெரியோர்க்கு,
தீய செயல்-தீமைசெய்தல், இன்னு—; ஏ-று.

க-ரை. பெரியார் தொடர்ச்சியை விடுதலும், செய்தற் கரிய
வற்றைச் செய்வோமென்று சொல்லுதலும், அன்பில்லாதவர்க்குத்
தாமடைந்த துண்பத்தைச் சொல்லுதலும், பெரியோர்க்குத் தீயவை
செய்தலும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. பெரியாச் தொடர்பு விடுதல் மிகுதியுங் துன்பத்திற் கேதுவாதலால் ‘பெரியாரோ டியாத்த தொடர்விடுத வின்னே’ என்றும், செய்தற் கரியவற்றைச் செய்வோமென்று சொல்லி அவை மூடியாமையால் அவமானப்படுதல் மிகு துன்பமாதலால் ‘அரியலை செய்து மெனவரைத்த வின்னே’ என்றும், தம் ரிடத் திரக்கழில்லாத வர்க்குத் தமது துன்பங்களைச் சொல்லிக்கொள்ளுதல் மிகவும் பயனில்செயலும் இழிவுமாதலால் ‘பரியாக்குத் தாழுற்ற் கூற்றின்னே’ என்றும், பெரியோருக்குத் தீங்கு செய்தல் தமக்கே தீங்கு பயக்குமாதலால் ‘பெரியார்க்குத் தீமை செயல் இன்னே’ என்றும்கூறினார். பெரியாரோ மூடியாத்த தொடர்விடுத வின்னே, என்பதற்குதாரணம்:— திருக்குறள்: “பல்லார் பகைகொளவிற் பத்துத்த தீமைத்தே, நல்லார் தொடர்கை விடல்” யாத்தல்-பிணித்தல்.பரிதல் - இரங்குதல். கூற்று - தொழிற்பெயர்; கூறுதல் என்பது பொருள். (உங)

பெருமை யுடையாரைப் பிடித்த வின்னே
கிழமை யுடையார்க் களைக்கிடுத வின்னே
வளமை யிலாளர் வணப்பின்னே வின்று
விளமையுண் மூப்புப் புகல்.

ப-ரை. பெருமை உடையாரை - பெருமையுடையவரை, பீடு அழித்தல்-பெருமையழியச்செய்தல், இன்னே—; கிழமை உடையார்- உரிமையுடையவரை, களைக்கிடுதல் - கெடுத்துவிடுதல், இன்னே—; வளமை இல்லாளர் - செல்வ மில்லாதவருடைய, வணப்பு - அழகானது, இன்னே—; இளமையுள் - இளமைப்பருவத்தில், மூப்பு புகல் - முதுமைப் பருவத் துண்டாவனவாகிய நோய்க் குண்டாதல், இன்னே—; எ-று.

க-ரை. பெருமை யுடையவரைப் பெருமைகடக் செய்தலும், உரிமை யுடையவரை வீலக்கிவிடுதலும், செல்வ மில்லாதவரது அழகும், ஓளமையில் நோய்க்குண்டாதலும் தீயவென்பதாம்.

வி-நர. பெருமை யுடையவரைப் பெருமைக்குறைத்தல் பாவ பாதலால் ‘பெருமை யுடையாகவரப் பீட்டித்த வின்னு’ என்றும், உரிபாரை உரியார்வலரண்றல் அஷ்யாயாதலால் ‘கிழமையுடையாகக் களைக்கிடுத வின்னு’ என்றும், செல்வ மில்லாதவரது ஆக்குபயன்படுத வின்மையால் ‘எளமையிலாளர் வணப்பன்னு’ என்றும், முதுமையிலுண்டாதற் குரியகோய்கள் இளமையிலுண்டாமாய்ன் அதுபோன்ற துன்பம் வேற்றுன்று மில்லையாதலால் ‘இளமையில் மூப்புப்புகல் இன்னு’ என்றும் கூறினார். உண்டாத வருமை தோன்ற புசல் என்றார். (உ.அ)

கல்லாதா ஊருங் கல்மாப் பரிப்பின்னு
வல்லாதான் சொல்லு முறையின் பயனின்னு
வில்லார்வாய்ச் சொல்லி னயமின்னு வாங்கின்னு
கல்லாதான் கோட்டி. கொளல்.

ப-நர. கல்லாதான் ஊரும் - கல்லாதவன் ஏறி நடத்துகிற, கவி - ஆரவாரத்தையுடைய, மா - யானையானது, பரிப்பு- (அவனைச்) சுமங்கு செல்லுதல், இன்னு—; வல்லாதான் சொல்லும்-செய்யமாட்டாதான் சொல்லுகிற, உரையின் பயன்-சொல்லின் பொருளானது, இன்னு—; இல்லார் வாய் - பொருளில்லாதவர் வாயிலுண்டாகிற, சொல்லின் - சொல்லினது, நயம்-நன்மையானது, இன்னு—; ஆங்கு-அவ்வாறே, கல்லாதான்-கல்விகற்காத ஒருவன், கோட்டி கொள்-ஆரவாரித்தல், இன்னு—; எ-று.

க-நர. கல்லாதவ னேறிநடத்துகிற மாவின் செலவும், செய்யமாட்டாதான் சொல்லும் சொற்பொருளும், இல்லாதவன் சொல்லும் நற்சொல்லும், கல்லாதவன் சுடையிலொன்றுக்கொல்ல நினைத்தலும் தீயவென்பதாம்,

வி-ரை. யானை நடத்தும் வகை யறியாதவைன யானைகமத்தல் தீதாதலால் 'கல்லாதா ஊருங் கல்மாப் பரிப்பின்னே' என்றும், செய்யமாட்டாதவன் செய்தீவனைன்று சொல்லுதல் பயணில் சொல்லாதலால் 'வல்லாசான் சொல்லு முரையின் பயணின்னே' என்றும், பொருளில்லார் சொல்லுஞ் சொல் செல்லாதாதலால் 'இல்லார் வாய்ச்சொல்லி னயமின்னே' என்றும், கல்வி கல்லாதவன் சபையிற் பேசத்துண்ணிதல் அவனுக்கு அவமாநத்தை விளைக்குமாதலால் 'கல்லாதான் கோட்டி கொள்ள இன்னே' என்றும் கூறினார். ஊர்தல் - ஏறிநடத்துதல்.

(உ.கு)

குறியறியான் மாநாக மாட்டுவித்த வின்னே
நறிவறிபா ஸீரின்கட் பாய்ந்தாட வின்னே
வறிவறியா மக்கட் பெறலின்னே வின்னே
செறிவிலான் கேட்ட மறை.

ப-ரை. குறி அறியான் - அடக்குமுறை யறியாதவன், மாநாகம் - பெரிய சர்ப்பங்களை, ஆட்டுவித்தல் - ஆடச் செய்தல், இன்னே; அறிவு அறியான் - அறியவேண்டுவதாகிய நீங்துதலை அறியாதவன், நீரின்கண் - நீரினிடத்தில், பாய்ந்து ஆடல் - குதித்து விளையாடுதல், இன்னே; அறிவு - அறிய வேண்டியவற்றை, அறியா - அறியாத, மக்கள் பெறல் - மக்களைப்பெறுதல், இன்னே; செறிவு இல்லான் - அடக்க மில்லாதவன், கேட்ட மறை - கேட்ட இரகசியம், இன்னே; எ.து.

க-ரை. அடக்குமுறை யறியாதவன் பாம்பைப்பிடித் தாட்டுதலும், நீங்த வறியாதவன் நீரிற் பாய்ந்து விளையாடுதலும், அறியவேண்டியவற்றை யறியாத மக்களைப் பெறுதலும், அடக்கமில்லாதவன் கேட்ட ரகசியங்களும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. மக்கிரம் முதலீய முறையறியாதவன் பாம்பைப்பிடித் தாட்டுதல் அவனுக்கு மரணேறுதுவாதலால் 'குறியறியான் மாநாக

மாட்டுவித்த வின்னே' என்றும், நீங்த அறியாதவன் நீர்விளையாடுதல் அவனுயிர்க் கிழுதிபயக்கு மாதலால் 'அறிவறியா ஸீரின்கட் பாட்டங் தாட வின்னே' என்றும், அறியவேண்டுவனவாகிய புரூடார்த்தங்களையறியாத மக்களைப் பெறுதல் மிகுதிபாகிய பாவப்பயனுதலால் அறிவறியாமக்கட் பெறவின்னே' என்றும், அடக்கமில்லாதவன் கேட்ட ரகசியம் உடனே பலரறிய வெளிப்புமாதலால், செறிவிலான் கேட்ட மறையின்னே' என்றும் கூறினார். குறி - பாம்பின் குறிமுதலியை யெனினுமாம்.

(ஏ.ஒ)

நெடுமர நீள்கோட் யெர்டாய்த வின்னே
குஞ்சின வேழுத் தெதிர்சேற வின்னே
வொடுங்கி யரவதறையு மில்லின்னே வின்னே
கும்புவி வாழு மதர்.

ப-ரை. செலி மரம் - செடியமரத்தினது, நீள் கோட்டு - நீண்ட ஜிளையின், உயர் - உயரத்திலிருங்கு, பாய்தல் - கீழே குதித்தல், இன்னே; கடு சினம் - கொடிய கோபத்தையுடைய, வேழுத்து - யானையின், எதிர் சேறல் - எதிரே செல்லுதல், இன்னே; அரவு - பாம்பானது, ஒடுங்கி - அடங்கி, உறையும் - வாழ்கின்ற, இல்-வீடானது, இன்னே; கும்புவி வாழும் - குழமையாகிய புலிகள் வாழுகின்ற, அதர் - வழியானது, இன்னே; எ - று.

க-ரை. நீண்ட மரத்தின் நீள்கொம்பிலிருங்கு நிலத்திற் குதித்தலும், குங்கோவத்தையுடைய யானைக்கெதிரே செல்லுதலும், பாட்புவாழும் வீட்டில் வாழுதலும், கும்புவிகள் வாழும் வழியும் தீய வென்பதாம்.

வி-ரை. நீண்ட மரக்ஜிளையிலிருங்கு நிலத்திற் குதித்தால், கால்கைகள் ஒழிய கேளுமாதலால் 'நெடுமர நீள்கோட் யெர்பாய்த வின்னே' என்றும், கொடுங்கோவத்தையுடைய யானை எதிர்ப்பட்ட

வரைக் கொல்லுதல் திண்ணோதலால் ‘கடுஞ்சின வேழுத் தெதிர் சேற விண்ணு’ என்றும், பாம்புவாழும் மனையிலிருத்தல் ஏப்பொழுதும் அபாயச்சுக்கே யேதுவாதலால் ‘ஒடுங்கி யாவுறையு மில்லின் ணு’ என்றும், புலிகள் சுஞ்சரிக்கும் காட்டுவழியிற் செல்லுதல் உயிர்க்கிறது பயக்கு மாதலால் ‘கடும்பலி வாழு மதர் இன்னு’ என்றும் கூறினார். சேறல் - செல்தல். (நக)

பண்ணமையா யாழின்கீழ்ப் பாடல் பெரிதின்னு
வெண்ணூறியா மாந்த ரொழுக்குநாட் கூற்றின்னு
மாண்ணின மூழவி ஞேவியின்னு வாங்கின்னு
தண்மை இலாளர் பகை.

டி.ரை. பண் அமையா - பண்ணுதலமைக்கிராத, யாழின் கீழ்யாழின்கீழிருந்து, பாடல் - பாடுதல், பெரிது - மிகவும், இன்னு—; எண் அறியா - கணிதமறியாத, மாந்தர் - மக்கள், ஒழுக்கு - நடத்துகிற, நாள்கூற்று-நாள்செலவு, இன்னு—; மண் தீல் - மண்ணுதவில்லாத, மூழவின்-மத்தளத்தின், ஒலி-ஒலசயானது, இன்னு—; ஆங்கு-அவ்வாறே, தண்மை இலாளர் - குணமில்லாதவரோடு, பகை-பகை கொள்ளுதல், இன்னு—; எ-று.

கு-ரை. பண்ணமையாத யாழின்கீழ்ப்பாடுதலும், கணிதமறியாத மக்கள்து நாட்செலவும், மண்ணுதவில்லாத மத்தளத்து ஞேவையும், நற்குண மில்லாதவரது பகையும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை, பண்ணமையா யாழின் கீழ்ப் பாடுதல் சிறந்துகாட்டாதாதலால் ‘பண்ணமையா யாழின்கீழ்ப் பாடல் பெரிதின்னு’ என்றும், கணிதமறியாதவர் நாள்பார்த் தமைத்தல் பழுதாதலால் ‘எண் ணைறியா மாந்த ரொழுக்குநாட் கூற்றின்னு’ என்றும், மார்ச்சனையில்லாத மத்தளத்தோசை இன்பக்தரா தாதலால் ‘மண்ணின் மூழவி ஞேவி யின்னு’ என்றும், துர்ஜுகரோடு பகைகொள்ளின் அது

கிமைசெய்தல் தவறுதாதலால் ‘தண்மை இலாளர் பகைகிண்ண’ என்றும் கூறினார். பண் - இசையெனிலுமாம். பாடல் - குரலாற் பாடுதல். எண் - சோதிடநூல் எனிலுமாம். மண் - மார்ஜனை. தண்மை - தட்பம், (சாந்தகுணம்).

(கு)

தன்னைத்தான் போற்று தொழுகு தன்கிண்ண
முன்னை யுரையார் புறமொழி கூற்றிண்ண
நன்மையிலாளர் தொடர்பிண்ண வாங்கிண்ண
தொன்மை யுடையார் கெடல்.

ப-ரை. தன்னை(-குருவன்) தன்னை, தான்-தானே, போற்று தொழுகுதல் - காத்துக்கொள்ளாமல் நடத்தல், நன்கு - மிகவும், இன்னை -; முன்னை - குருவனென்திரே, உரையார் - சொல்லாதவராம், புறமொழி கூற்று - புறங்கூறுதல், இன்னை -; நன்மை இலாளர் - நற்குணை மில்லாதவரது, தொடர்பு - நட்பு, இன்னை -; ஆங்கு - அவ்வாறே, தொன்மை உடையார் - பழமையுடையவர், கெடல் - கெடுதல், இன்னை -; எ - று.

க-ரை. தன்னைத்தான் காத்துக்கொள்ளாமல் நடத்தலும், எது ரேபேசாதிருந்து புறத்தே பேசுதலும், நற்குணை மில்லாதவரது தொடர்ச்சியும், பழமையாகிய நற்குடியிற் பிறந்தவரது அழிவும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. தன்னைத்தான் காத்துக்கொள்ளாமல் தொழுகுதல் தனக்குக் கேடு தருதல் குருதலையாதலால் ‘தன்னைத்தான் போற்று தொழுகுத னன்கிண்ண’ என்றும், புறங்கூறல் பெருப்பாவ மாதலால் ‘முன்னை யுரையார் புறமொழி கூற்றிண்ண’ என்றும், தீயார் நட்புத் தீங்கு பயத்தலால் ‘நன்மையிலாளர் தொடர்பிண்ண’ என்றும், செல்வக்குடியிற் பிறந்தவரது கேடானது எல்லாரு மிரங்குதற்குரிய துண்பங்தருமாதலால் ‘தொன்மையுடையார் கெடல் இன்னை’ என்றும் கூறினார். தன்னைத்தான் போற்று தொழுகுதலாவது, மனமொழி மெய்களால் தனக்குத் தீங்கு நேரிடும்படி யொழுகுதல். ()

கள்ளுண்பான் கூறுங் கருமப் பொருளிண்ண
முள்ளுடைக் காட்டி னடத்த னனியிண்ண

வெள்ளம் படியாக் கொலையின்னு வாங்கின்னு
கள்ள மனத்தார் தொடர்பு.

ப-நா. கள் உண்பான் - கள்ளுண்பவரென்றாலும் - சொல்லுகிற, சுருப்பொருள் - சொற்பொருள் னது, இன்னே - ; முன் உடை காட்டில் - முன்னுள்ள காட்டில், நடத்தல் - எடத்தலா னது, கனி - மிகவும், இன்னே - ; வெள்ளம் படிம் - சீர்ப்பெருக்கி வகப்பட்ட, மா - மிருகத்தை, கொலை - கொல்லுதல், இன்னே - ; ஆங்கு - அவ்வாறு. கள்ள மனத்தார்-வஞ்சமனத்தாரது, தொடர்பு-நடபானது, இன்னே - ; ஏ - அ.

ஈ-ரா. கள்ளுண்பவான் சொல்லுஞ்சொற்பொருளும், முன்னுள்ள காட்டில் நடத்தலும், வெள்ளத்து வகப்பட்ட மிருகத்தைக் கொல்லுதலும், வஞ்சமனத்தாரது தொடர்பும் தீயவென்பதாம்.

நி-நா. கலியன் சொல்லுஞ்சொல் கட்செருக்கோடு கூடியதா தலால் 'சள்ளுண்பான் கூறுங் சுருப்பொருளின்னே' என்றும், முட்டாட்டில் நடக்கில் காலின முட்டைத்தல் முதலிய அநேக துன்பங்க ணாலுமா மாதலால் 'முன்னுடைக் காட்டி னடத்த னனியின்னே' என்றும், செந்தாரை கோவுவப்பதுபோல, முன்னமே வெள்ளத்தாலலை க்கப்பட்ட மிருகத்தைக் கொல்லுதல் மகாபாதகமாதலால் 'வெள்ளம் படிமாக்கொலையின்னே' என்றும், வஞ்சமனத்தார் நட்புத் தீழை தருதலில் முற்பட்ட தாதலால் 'கள்ள மனத்தார் தொடர்பு இன்னே' என்றும் கூறினார். மா-மிருகத்தின் பொதுப்பெயர். கொலை-தொழிற் பெயர்.

(நட)

ஓழுக்க மிலாளர்க் குறவுரைத்த வின்னே
இழித்தகு நூலும் விழும்யாதார்க் கின்னே
விழிர்த தொழில்வர் நட்பின்னே வின்னே
கழிவுலார் மர்திலங் கொட்டு.

ப-நா. ஏ. ம. 3, 5, 7, 9, 15 - கலைஞர்க்க மில்லாதவர் கது, உறவு உறைத்தல் - தொடர்பைச் சொல்லுதல், இன்னே - ; விறித்தகு 10 நூலும் - சிறுநூல்களும், விழும்யாதார்க்கு - விருப்பா

தவர்க்கு, இன்னே; இழிச்ச - (கண்டார்) இழிச்சுச் சொல்லுதற் குரிய, தொழிலவர் - தொழிலாட்டு-யவர்து, நட்பு - நட்பார்து, இன்னே; கழிப்பு உலர்ய் - வெறுத்துக்) கழித்தர் குரியகாகிய. மண்டிலம் - குதிரையின்து, கொட்பு - சுந்தரீடுதல், இன்னே; எ-று.

க-றர. ஒழுக்க மில்லாதவர்க்கு ஏ ரவுசொல்லுார். சிறுநால் களையும் விரும்பாதவர்க்குச் சொல்லுதலும், இழிதொழிலாளர்து நட்பும், குதிரையின் சுற்றேட்டும் தீபவெண்பதாம்.

வி-ரை. தீயொழுக்க முடையார்க்குத் தொடர்புக்குறல் தீவை பைச் சுருமாசலால் ‘ஒழுக்க மிலாளர்க் குறுப்பு த்த வின்னே’ என்றும், விருப்ப மில்லாதவர்க்குச் சிறுநால்களைக் கற்றுக்குடுதுன் பமாதலால். ‘இழித்தகு நூறும் வீழூராதார்க் கின்னே’ என்றும், இழிதொழிலாளர் நட்புச் தீவை செய்சலால் ‘இழித்தாதாலே’ இழிலவர் நட்பின்னே’ என்றும், சேந்ரோட்டமின்றிச் சுழன் ஏ குதல் என்றும் குதிரைக்குத் துன்பமாதலால் ‘கழிப்புலாய் மண்டிலாய் கொட்பு இன்னே’ என்றும் கூறினார். கழிப்புலாய் மண்டிலவு கொட்பு என்பதற்கு, நல்லவாால் கழிக்கப்பட்ட நாடுகளில் என்று நூற்றுக்கண்ணு ரைத்தலுமொன்று.

(ங ரு)

எழிலி யுறைநீங்கி ளீண்ணா_॥ா_ந யின் ரு
குழவி னினிய மரத்தீ_நை வார்க்கு_நு
குழவிக ஞர்ற பின்பின்று வின்னை
வழகுடையான் தீ_நை பெனல.

ட-ரை. எழிலி-மேகமான்து, உறை நீங்கின்-கி துளித்த வொழி யுமாயின், ஏண்டையார்க்கு - ஓவுலகத்தார்க்கு, ஓர்னை--; குதலி ன் இனிய - குதலினும் இனிய, மரத்து பூஷ - மரத்தொலியானது, நன்கு - மிகவும், இன்னை--; குடவிகள் உர்ற - குடங்கதகள் அநைந்த, பின்னி-நோய்கள், ஓன்று--; அத்து உடையான - அத்துநடய வன், பேதை எனல் - பேதையென்று பிறாரல் இதுப்பாதல், இன்னை--; எறு.

க-ரை. மேசமானது மழைபெய்யாமையும், குழலோசையிலும் மரத்தோசையும், குழந்தைகளுக்கு கேர்ச்ச நோய்களும், அழகுள்ள வன் பேதையாயிருத்தலும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. மழையில்லையாயின் உலகியல் சிறிதும் நடவாதாத லால் 'எழிலில் யுறைங்கி ரீண்டையார்க்கின்னு' என்றும், குழலோசையிலும் மரத்தோசையின்பஞ்சராதாதலால் 'குழவி னினிய மரத்தோசையின்னு' என்றும், பிணித்துன்பம் குழந்தைகள் பொறுத்த லரிதாதலால் 'குழவிக ஞற்ற பிணியின்னு' என்றும், அழகுடைய வன் அதற்கேற்ப அறிவுடையானன்று சொல்லப்படுதலன்றி பேதையென்று சொல்லப்படுதல் மிகவும் இழிவாதலால் 'அழகுடையான் பேதையெனல் இன்னு' என்றும் கூறினார். பேதை - அறி விலான். (ஏக)

பொருளிலான் வேளாண்மை காழுறுத வின்னு
நடுமாட நீணகர்க் கைத்தின்மை யின்னு
வருமீன பார்த்திருந் தூணின் னு வின்னு
கெடுமிடங் கைவிடவார் நட்பு.

ப-ரை. பொருள் இலாண்-பொருளில்லாதவன், வேளாண்மை - (பிறர்க்கு) உபகாரங்கு செய்தலை, காழுறுதல் - விரும்புதல், இன்னு, கெடுமாடம் - கெடிய மாடங்கள் நிறைந்த, நீள் நகர் - பெரிய நகரத்தில், கைத்து இன்மை - பொருளில்லாதிருத்தல், இன்னு—; வருவக்திருக்கிற, மனை - வீட்டை, பார்த்திருந்து - பார்த்துக்கொண்டேயிருங்து, ஊன் - உண் ஜூமுணவு, இன்னு—; கெடும் இடம் - கெடுமிடத்தில், கைவிடவார் - கைவிடவோருடைய, நட்பு - நட்பானது, இன்னு—; எ-று.

க-ரை. பொருளில்லாதவன் வேளாண்மை செய்ய விரும்புதலும், பெரிய பட்டணத்தில் ஒருவன் பொருளில்லாதிருத்தலும், பிறர்மனையை எதிர்பார்த்திருந்து உண்ணூதலும், கெடுங்காலத்தில் கைவிடவோரது நட்பும் தீயவென்பதாம்.

வி-ரை. வறியுன் டானே துன்புறும்போது பிறர்க்கு உபகரிக்கக் கருதின் அது முடியாதாதலால் 'பொருளிலான் வேளாண்மை

காழுத வின்னே' என்றும், பெரிய நகரத் கீல் வறியலே யிருத்தப் பீதாதலால், 'நெடுமாட நீணகர்க் கைத்தின்மை யின்னே' என்றும், பிறர்மனை யுணவுக் கெதிர்பார்த் திருந்துண்டல் மிகுதுன்பமாதலால் 'வருமனை பார்த் திருந்துணைன் னே' என்றும், கெடுதிக்காலத்தில் கைவிடுவார் நட்புத் துண்பஞ்செய்தலால் 'ஏடுமிடங் கைவிடுவார் நட்பு இன்னே' என்றும் கூறினார். காழுதல்-ஒருசொல்; இதற்குப் பகுதி-காழுது. (ந.ஏ)

நறிய மலர் பெரிது நாளுமை யின்னே
துறையறியா னீரிழிக்கு போகுத வின்னே
வறியான் விணுப்புதை வின்னே வாங்கின்னே
சிறியார்மேற் செற்றங் கொளல்.

ப-ரை. நறிய மலர் - எல்லமலரானது, பெரிது நாளுமை - மிக வும் மணக்காமை, இன்னே - ; துறை அறியாதவன் - துறையறியாதவன், நீர் இழிக்கு போகுதல் - நீரிலிருங்கிச் செல்லுதல், இன்னே; அறியான்-அறிவில்லாதவன், விணுப்புதை (அறிவுடைப்பாரால்)விணு வப்புதை, இன்னே - ; ஆங்கு - அவ்வாறே, சிறியார்மேல் - சிறிய வர்மீது, செற்றம் கொளல் - கோவங்கொள்ளுதல், இன்னே - எ-று.

க-ரை. நல்ல மலரானது மணக்காமையும், துறையறியாதவன் நீரிலிருங்கிச் செல்லுதலும், பேதையானவன் பெரியோரால் விணு வப்புதைலும், சிறியவர் மீது கோவங்கொள்ளுதலும் தீயவெண்டதாம்.

வி-ரை. மணமில்லாதமலர் பயன்படுத வின்றுதலால் 'அறியாமலர் பெரிது நாளுமையின்னே' என்றும், இறங்கு துறையறியாதவன் நீரில் இறங்கிச் செல்லுதல் அவனுக் கபாயத்தை யுண்டுபண்ணுமாதலால் 'துறையறியா னீரிழிக்கு போகுத வின்னே' என்றும், அறிவிலான் அறிவுடையவரால் விணுவப்படின் இருதிறத்தார்க்கும் பயன் துன் பமேயாதலால் 'அறியான் விணுப்புத வின்னே' என்றும், தன்னீண் மெலியாரிடத் துண்டாகுங் கோவம் இம்மைக்கட்பழியும் மதுமைக் கட்பாவமும் பயத்தவின் சிறியார்மேற் செற்றங் கொளல் இன்னே என்றும் கூறினார். (ந.ஏ)

பிறன்மீணயாள் பின்னேக்கும் பேதைமை யின்னு
மறமிலா மன்னார் செருப்புகுத வின்னு
வெறும்புறம் வெம்புரவி யேற்றின் னு வின்னு
திறனிலான் செய்யும் வினை.

ப-ர. பிறன் மீணயாள் - பிறன் மீணயாளுடைய, பின் -
இடத்தை, கோக்கும் - பார்க்கிற, பேதைமை - அறியாமை, இன்
ஞை; மறம் இலா - வீரத்தன்மையில்லாத, மன்னார்-அரசர், செரு -
போர்க்களத்தில், புகுதல்-பிரவேசித்தல், இன்னை; வெறும் புறம் -
வெறுமையாகிய முதுகிணையுடைய, வெம் புரவி - வேகத்தையுடைய
குதிரையேல், ஏற்று - ஏறுதல், இன்னை; திறன் இலான் - செய்
வகையறியாதவன், செய்யும் வினை - செய்யுங்காரியா, இன்னை;
எ - டு.

ஈ-ர. பிறன்மீணயா ஸிடத்தைப்பார்க்கும் பேதைமையும்,
வீரத்தன்மை யில்லாத அரசர் போர்முகத்திற் பிரவேசித்தலும், குதிரையின் வெறுமுதுகிலேறுதலும், செய்யும்வகையறியாதவன் செய்
டுங் காரியமும் தீயவென்பதாம்.

வி-ர. பிரஸ்னை நயத்தல்போலப் பெருப்பாவ மொன்றி
ஈலையாதலால், 'பிறன்மீணயாள் பின்னேக்கும் பேதைமை யின்
ஞை' என்றும், வீரத்தன்மை யில்லாத அரசர் போர்க்கெழுகல் அவ
மானத்திற் கேதுவாதலால், 'மறமிலா மன்னார் செருப்புகுத வின்னை'
என்றும், கல்லைணையில்லாத குதிரையேலேறுதல் அபாயத்துக்
கேதுவாதலால் 'வெறும்புறம் வெம்புரவி யேற்றின்னை' என்றும்,
வகையறியாதவன் செய்யுங் சாரியம் முற்றுப்பெரு தாதலால் 'திற
னிலான் செய்யும் வினை இன்னை' என்றும் கூறினார். வெறும்புறம் -
கல்லைணையில்லாத முதுகு. ஏற்று - தொழிற்பெயர். (ஈகு)

கொடுக்கும் டொருளில்லான் வன்னன்மை யின்னை
கடித்தமைந்த பாக்கினுட் கற்படுத வின்னை
கொடுத்து விடாமை கவிக்கின்னை வின்னை
மடுத்துழிப் பாடா விடல்.

ப-ரை. கொடுக்கும் - கொடுத்தற்குரிய, பொருள் இல்லான் - பொருளில்லாதவனது, வள்ளன்றை-கொடைத்தன்றை, இன்னு—; கடித்து அமைந்த - பின்தமைந்த, பாக்கினுள் - பாக்கினிடத்தில், கல் படுதல் - கல்லுண்டாயிருத்தல், இன்னு—; கொடுத்து - பொருள்கொடுத்து, விடானை - அனுப்பாமை, கவுக்கு - சவிகளுக்கு, இன்னு—; முதித்தழி - தானத்துக்கேற்க, பாடாவிடல் - அப்படாதொழில், இன்னு—; எ - று.

க-ரா. பொருளில்லாதவனது உதாரத்துவமும், கடித்த பாக்கினுள்ளே கல்லிருத்தலும், கவிகளுக்குக் கொடுத்தனுப்பாமையும், கொண்ட தானத்துக்கூப்புப்படாதொழிலும் தீயவென்பதாம்.

வி - ரை. பொருளில்லாதவனது ஒளதாரியம் தீதாதலால், 'கொடுக்கும் பொருளில்லான் வள்ளன்றையின்னு' என்றும், கடித்த பாக்கிற கல்லிருக்குமாயின் அது மூர்ச்சை முதலைய தீண்மௌலை யுண்டாக்கலால் 'கடித்த மைந்த பாக்கினுட்கற்படுதலின்னு' என்றும், வித்வான்சஞ்சுக்குப் பொருள்கொடுத்தனுப்பாமை துண்பாதலால் 'கொடுத்து விடாமை கவிக்கின்னு' என்றும், தனத்துக்கேற்க அப்படாதொழில் தீதாதலால், 'முதித்தழிப்பாடாவிடல் இன்னு' என்றும் கூறினார். கவிபாடுவோனைக் கவியென்றது வடநூண் மதம்பற்றி யேன்க. படாவிடல் என்பது பாடாவிடல் என நீட்டல் பெற்றது. (ஈ 0)

அடக்க முடையவன் மீளிமை யின்னு
துடக்க மிலாதவன் றற்செருங்கின்னு
வடைக் கலம் வவ்வுத லின்னுவரால் கின்னு
வடக்க வடங்காதார் சொல்.

ப-ரை. அடக்கம் உடையவன்-ஜும்பொறியடக்கமுடைய ஒரு வன், மீளிமை - சொல்வன்றை, இன்னு—; துடக்கம் இலாதவன் - தொடங்கிய காரியத்தைச் செய்யமாட்டாதவன், றற்செருங்கு - தன் ஜோத்தானே மதிச்தல், இன்னு—; அடைக்கலம்-அடைக்கலப் பொருளை, வவ்வுதல் - கவர்க்கு கொள்ளுதல், இன்னு—; ஆங்கு - அவ்வாறே, அடக்க - அடக்கவும், அடங்காதார் • அடங்காதவருடைய, சொல் - சொல்லானது, இன்னு—; ஏ-று.

க-ஈர. அடக்குமுடையவன்து மீளிமையும், தொடங்கிய காரி வத்தைச் செய்யமாட்டாதவன் தன்னைத்தானே மதித்தலும், அடைக்கலம் வைத்த பொருளைக் கவர்ந்து கொள்ளுதலும், அறிவுடையோர் அடக்கலும் அடங்காதவரது வாய்ச்சொல்லும் தீயவென்பதாம்.

வி-ஈர. மீளிமை - வீரத்திறம் எனினுமாம். துடக்கம் - ஆம் பம்; இதர்கு துடங்கு பகுதி. அடைக்கலம் - அடைக்கலப்பொருள். அடக்கம்-தொழிற்பெயர்; அடங்கு பகுதி. ஐம்பொறி யடக்க முடையவன் வீரத்திறம் பேசுதல் தீதாதலால் ‘அடக்க முடையவன் மீளிமையின்னு, என்றும்’ ஒருகாரியத்தைத் தொடங்கி முடிக்கமாட்டாதவன் தன்னைத்தானே மதித்தல் தீதாதலால் ‘துடக்க மிலாதவன் ரற்செருக் கின்னு’ என்றும், ஒருவர் கொண்டுவஉஞ்சு காப்பாற்றிவைத்துக் கேட்கும்போது கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி நம்பி வைத்த பொருளைக் கவர்ந்துகொள்ளுதல் போலப் பெரும்பாவும் பிற்தொன்றின்மையால் ‘அடைக்கலம் வவ்வுத வின்னு’ என்றும், அடங்காதாருடைய வாய்ச்சொல்லுங் தீதுண்டாக்கலால் அடக்கவடங்காதார் சொல் இன்னு; என்றும் கூறினார். (ஈக)

இன்னு நாற்பது மூலமும் உரையும்
முற்றுப்பெற்றது.

கடவுள்ளுனை.

**இன் ஒத்தாற்பது
செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.**

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அடக்க	... 39	தலைதண்டமாக...	... 13
அரமனத்தார் 6	தன்னைத்தான் 33
ஆறாலிலாதான்	... 8	நட்டாரிடக்கண்	... 26
ஆனாறவிஞ்ச	... 18	நறிய	... 37
ஈத்தவகையார் 22	நெமிமறங்கோட்	... 31
உடம்பாடிலாத 12	பகல்போஹ	... 9
உண்ணூதுவைக்கும்	... 18	பந்தமில்லாத	... 2
உரலுடையா 20	பண்ணைமயா 32
ஏருதிலுழுவர்க் 5	பார்ப்பாரிற்	... 3
எழிலி	... 35	பிறங்மணியான்	... 38
ஏமரில்லுது	... 25	புல்லார்புரவி	... 17
ஒழுக்க	... 34	பெரியாரோ	... 27
கல்லாதானாருங்	... 29	பெருமையுடை	... 28
கள்ளில்லா	... 10	பொருளிலான் 36
கள்ளுண்பான் 33	பொருளுண்ணர்வா	... 10
குலத்துப்	... 21	மணியிலாக்குஞ்ச.	... 14
குறியறியான் 30	மாரிநாட்கூவுங் 22
கொடுக்கும்	... 18	முக்கட்பகவ	... 1
கொடுங்கோன் 4	யானையின்மன்னரை	... 23
கிழறயில்	... 5	வண்ரோளியை	... 16
கிழறயில்லா	... 24		
